

Sygn. I C 57/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 września 2015 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Lidia Koczyńska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Elżbieta Marciniak

po rozpoznaniu w dniu 9 września 2015 r. w Ciechanowie

sprawy z powództwa Miasto S. W. Zarząd (...)

przeciwko W. J.

o zapłatę

orzeka

1. Zasądza od pozwanego W. J. na rzecz powoda Miasto S. W. Zarząd (...) w W. kwotę 224,40 (dwieście dwadzieścia cztery złote czterdzieści groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 06.08.2013r. do dnia zapłaty;
2. Przyznaje kuratorowi adw. C. S. kwotę 73,80(siedemdziesiąt trzy złote osiemdziesiąt groszy) tytułem wynagrodzenia za reprezentowanie pozwanego;
3. Nakazuje kasie Sądu Rejonowego w Ciechanowie wypłacenie kuratorowi adw. C. S. kwotę 73,80 (siedemdziesiąt trzy złote osiemdziesiąt groszy) z zaliczki wpłaconej przez powoda na kwot p. (...) k. 012599;
4. Zasądza od pozwanego W. J. na rzecz powoda Miasto S. W. Zarząd (...) w W. kwotę 163,80 (sto sześćdziesiąt trzy złote osiemdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 57/15

UZASADNIENIE

Powód Miasto S. W. Zarząd (...) w W., reprezentowany przez radcę prawnego T. C., pozwem złożonym w dniu (...) czerwca 2014 r. wnosił o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym. Powód wnosił o zasądzenie od pozwanego W. J. kwoty 224,40 zł z ustawowymi odsetkami od 6 sierpnia 2013 r. do dnia zapłaty. Ponadto wnosił o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, że pozwany w dniu 21 lipca 2013r, korzystał z komunikacji miejskiej nie posiadając ważnego dokumentu przewozu. Powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 220 zł tytułem opłaty dodatkowej oraz należności przewozowej w wysokości 4,40 zł. Ponieważ pozwany nie zapłacił należności, powód domaga się opłaty dodatkowej, należności przewozowej oraz odsetek ustawowych od całej kwoty od dnia upływu

terminu jej płatności (wynoszącego 14 dni od sporządzenia wezwania do dnia zapłaty), zgodnie z art. 33 a ust 3 ustawy prawo przewozowe (Dz.U. z 2000 r. nr 50 poz. 601) i uchwały nr (...) Rady Miasta s. W. z dnia 26 maja 2011 r. w sprawie opłat za usługi przewozowe środkami lokalnego transportu zbiorowego oraz art. 360 i 361 k.c.

W dniu 25 lipca 2014 r. został wydany nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (nakaz k. 7 akt).

Wysłany pozwanemu odpis nakazu zapłaty nie został mu doręczony, ponieważ wskazany przez powoda adres pozwanego okazał się błędny (dowód: koperta k. 8 akt).

Zarządzeniem z dnia 14 października 2014 r. Sąd wezwał pełnomocnika powoda do wskazania aktualnego miejsca zamieszkania pozwanego - w terminie 14 dni pod rygorem uchylenia nakazu zapłaty (zarządzenie k. 9 akt).

Odpis zarządzenia doręczono pełnomocnikowi powoda w dniu 27 listopada 2014 r. (potwierdzenie odbioru pisma k. 11 akt).

Pełnomocnik powoda nie wskazał prawidłowego adresu pozwanego.

Zgodnie z art. 502¹ § 1 k.p.c. jeżeli doręczenie nakazu zapłaty nie może nastąpić z przyczyn wskazanych w art. 499 pkt 4 k.p.c. (miejsce pobytu pozwanego nie jest znane), sąd z urzędu uchyła nakaz zapłaty, a przewodniczący podejmuje odpowiednie czynności.

Postanowieniem z dnia 26 stycznia 2015 r. Sąd uchylił nakaz zapłaty z dnia 25 lipca 2014 r. (postanowienie k. 12 akt).

Zarządzeniem z dnia 26 stycznia 2015 r. Sąd wezwał pełnomocnika powoda do wskazania prawidłowego adresu pozwanego w ciągu 14 dni pod rygorem zawieszenia postępowania. Zobowiązanie pełnomocnik powoda otrzymał w dniu 12 lutego 2015 r. (zarządzenie k. 12 akt, potwierdzenie doręczenia k. 14 akt).

Pełnomocnik powoda pismem z dnia 12 stycznia 2015 r. wniósł o ustanowienie kuratora dla pozwanego. Na koszty związane z ustanowieniem kuratora powód wpłacił zaliczkę w kwocie 73,80 zł w dniu 26 marca 2015 r. (pismo k. 15 akt, dowód uiszczenia opłaty k. 23 akt).

Postanowieniem z dnia 9 kwietnia 2015 r. Sąd ustanowił dla nieznanego z miejsca pobytu W. J. kuratora w osobie adwokat C. S. (postanowienie k. 24 akt).

Kurator pozwanego wniósł o oddalenie powództwa. Ponadto wniósł o zasądzenie należności według norm oświadczając, że dotychczas nie otrzymał wynagrodzenia w części ani w całości.

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany W. J. w dniu 21 lipca 2013r. na ul. (...) jechał autobusem linii (...) należącym do powoda Miasta S. W. Zarząd (...) w W.. Pozwany nie posiadał ważnego dokumentu przewozu na kwotę 4,40 zł. Kontrolerzy powoda nałożyli na pozwanego karę dodatkową w wysokości 220 zł za przejazd i wezwali go do zapłaty. Pozwany nie uiszczył powyższej opłaty (dowód: druk opłaty dodatkowej k. 4 bezsporne,)

Powyższy stan faktyczny sąd oparł na podstawie bezspornych twierdzeń stron i dokumentów dołączonych do pozwu. Sąd dał im wiarę w całości, albowiem żadna ze stron ich nie kwestionowała, a i Sąd nie znalazł ku temu podstaw.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. - Prawo przewozowe. (Dz. U. z 2000 r., Nr 50, poz. 601 z późn. zm.) umowę przewozu zawiera się przez nabycie biletu na przejazd lub spełnienie innych określonych przez przewoźnika warunków dostępu do środka transportowego, a w razie ich nieustalenia - przez samo zajęcie miejsca w środku transportowym. Pozwany W. J. zajmując miejsce w autobusie należącym do powoda Miasto S. W. Zarząd (...) w W. zawarł z podmiotem umowę przewozu.

Zgodnie z art. 33a ust. 3, 3a i 3b Prawa Przewozowego w razie stwierdzenia braku odpowiedniego dokumentu przewozu przewoźnik lub osoba przez niego upoważniona pobierają właściwą należność za przewóz i opłatę dodatkową albo wystawiają wezwanie do zapłaty. W razie stwierdzenia braku ważnego dokumentu poświadczającego uprawnienie do bezpłatnego albo ulgowego przejazdu przewoźnik lub osoba przez niego upoważniona pobierają właściwą należność za przewóz i opłatę dodatkową albo wystawiają wezwanie do zapłaty. Pobrana należność za przewóz i opłata dodatkowa, po uiszczeniu opłaty manipulacyjnej odpowiadającej kosztom poniesionym przez przewoźnika, podlegają zwrotowi, a w przypadku wezwania do zapłaty - umorzeniu, w przypadku udokumentowania przez podróżnego, nie później niż w terminie 7 dni od dnia przewozu, uprawnień do bezpłatnego lub ulgowego przejazdu. W razie posiadania przez podróżnego ważnego dokumentu przewozu, którego nie miał podczas przejazdu, do zwrotu i umarzenia należności za przewóz i opłaty dodatkowej stosuje się przepis ust. 3a zdanie drugie.

Z ustalonego stanu faktycznego wynika jednoznacznie, że pozwany jechał autobusem komunikacji miejskiej należącym do powoda i nie posiadał biletu upoważniającego go do przejazdu ani też dokumentu uprawniającego do bezpłatnego przejazdu. Należy podkreślić, że na pozwanym spoczywał ciężar wykazania w toku procesu zgodnie z art. 6 k.c., że w dniu 21 lipca 2013 r., kiedy jechał autobusem powoda, posiadał dokument uprawniający go do bezpłatnego przejazdu. Pozwany jednak tego w toku procesu nie wykazał, nie kwestionował faktu przejazdu ani tego, iż nie posiadał ważnego dokumentu przewozu. Z uwagi na powyższe pozwany zobowiązany jest do zapłaty należności za przewóz, której powód w niniejszym procesie dochodzi oraz opłaty dodatkowej. Z uwagi na powyższe na podstawie art. 33 ust. 3a Prawa przewozowego zasądzono od pozwanego na rzecz powoda kwotę dochodzoną pozwem. O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. licząc od dnia następnego po upłygnięciu terminu z wezwania do zapłaty.

Na podstawie § 3 i § 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 sierpnia 1982 r. w sprawie stawek, warunków przyznawania i wypłaty ryczałtu przysługującego sędziom, pracownikom sądowym za dokonywanie oględzin oraz stawek należności kuratorów (Dz.U. nr 27 poz. 197 z póź. zm.) oraz § 6 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu Sąd (Dz.U. z 2013 poz. 461) Sąd przyznał kuratorowi wynagrodzenie w wysokości 60 zł + podatek VAT tj. łącznie kwotę 73,80 zł, którą nakazał wypłacić z zaliczki wpłaconej przez powoda.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Pozwany w całości przegrał proces, stąd zasądzono od niego na rzecz powoda całość kosztów procesu, na które składa się opłata sądowa od pozwu w wysokości 30 zł, wynagrodzenie pełnomocnika powoda w wysokości 60 zł oraz koszty związane z ustanowionym kuratorem. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika powoda wynika z § 6 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U.z 2013 r. poz. 490).

Z tych względów Sąd orzekł jak w wyroku.

(...)